

דרור, דנה ואיריס

אלה הם שלושת הזוכים הראשונים בתחרות תצלומי תינוקות „נקה 7". מעתה תוכלו לפגוש בהם בפרסומי המוצר החדש — „נקה 7 לתינוק". ביח"ר נקה וחברת נורית מודים לכל המשתתפים על ההיענות הרבה.

דנה

דרור

איריס

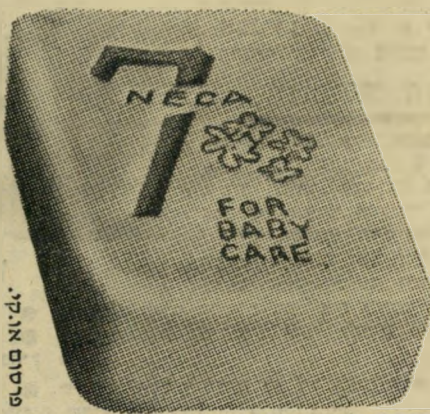
בבגדי תינוקות
בערך של — 200 ל"י
זכה דרור קלפוס, בני-ברק

בבגדי תינוקות
בערך של — 100 ל"י
זכתה דנה פריינט, עכו

בבגדי תינוקות
בערך של — 50 ל"י
זכתה איריס בזה, רמת-יצחק

הבגדים לפי בחירה עצמית בחנות הופמן, ת"א, אלנבי 31

ל-50 זוכים נוספים ישלחו פרסים לבתיהם, וכמו כן ישלחו חבילות שי לכל יתר המשתתפים

גליליה

„נקה 7 לתינוק"

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ המפיצים חב' נורית בע"מ

חוק לעגן האהבה

(המשך מעמוד 25)

נומי ליריו, הנדרש ממנו. יש והמוחר מעכב נישואין במשך חמש שנים ויותר.
נעשו נסיונות לשים קץ למצב זה ברכים ציבוריות. היה כנס של צעירים ערביים, שקרא לביטול המוחר. רק לאחרונה התארגנו צעירים דרוזים ופירסמו קול-קורא בנוון.
אולם איש לא ישיע אותם, אם לא נעשה זאת אנו, המחוקקים את החוק.
כבוד היושבת-ראש, החוק המוצע על-ידינו נוסח בוהירות רבה, תוך שיתוף מומחים לת האיסלאם, במגמה למנוע מראש כל אפשרות של פגיעה בעיקרי הות המוסלמית. אנסה להעמידכם, חברי הכנסת, תוך דקות מעטות אלה, על עיקרי הדברים.

מה אמר הנביא מוחמד ?

מקורו של המוחר בתקופה האלילית הקדומה של העמים השמיים, וגם של עמים פרימיטיביים אחרים. שם היה המוחר, פשוטו כמשמעו, מחיר של סחורה. האשה נמסרה על-ידי הוריה תמורת מחיר מתאים, כדי ליהפך לקניינו של הבעל. זה היה פיצוי על אובדן כוח-עבודה.

כאשר בא הנביא מוחמד, אחד הגדולים והמתקדמים של מחוקקי כל הדורות (על רקע תקופתו שלו), לא אסר על המינהג הפרימיטיבי, אלא ניסה לצקת בו תוכן מתקדם. הוא אסר מסירת המוחר להורי האשה. לפי חוק האיסלאם חייב התשלום כולו להינתן לאשה.

הדבר היה דרוש בימי מוחמד כאות-הוקרה לאשה, הן כאמצעי-מנוע, שעצר בעד הבעל לגרש את אשתו כאות-נפשו, כפי שהתיר החוק המוסלמי. במקרה זה היה עליו לשלם לאשה את שארית המוחר, וזה הבטיח לה מעין ביטוח.

הנביא עצמו קבע כי גובה המוחר איננו קובע. כאשר בא אליו עני התלונן על כך שאין ידו משגת לשלם מוחר, אמר לו מוחמד ללמד את אשתו את הקוראן, ולימוד זה ייחשב לו כמוחר.

החוק המוסלמי איננו קובע כי הנישואין מאבדים את חוקם בהעדר מוחר. זוהי חתת דעת מוסמכת. אולם יש הסוברים אחרת, והרואים במוחר — סמלי לפחות — תנאי הכרחי בהסכם הנישואין האיסלמי, שהוא במהותו הסכם מיסחרי.

כדי למנוע כל אפשרות של הפרעה מסוג זה לרעיון המהותי של הצעתנו, הצענו להשאיר בחוק אפשרות של מתן מוחר עד לכיום של 50 לירות.

זהו הפיתרון שנתקבל במצרים המהפכנית. סמל המוחר נשאר — כמו הסכעת היהודית — אך המכשלה עצמה הוסרה.

ההורים לוקחים את הכסף

יחד עם זה אנו מציעים כמה תיקונים נוספים, הקשורים בעניין המוחר. לפי החוק המוסלמי, יכול הוואלי — מעין אפוטרופוס של האשה — להפקיע את הנישואין, אם מצא כי מעמדו החברתי או הכלכלי של החתן אינו ראוי למעמד משפחת הכלה. לזה כדאי אין מקום בחברה מוסלמית מתקנת.

יתר-על-כן, יש לשים קץ — לא רק מבחינה פלילית, אלא גם מבחינה מהותית — לגירושי האשה בעל-כורחה, ללא התדיינות מתאימה, דבר ששרד באיסלאם. יש להשלים בעניין זה את חוק המדינה, כהצעתנו — ולוא רק כדי שיעלם התירוץ כאילו דרוש המוחר להבטחת האשה מפני גירושין שרירותיים.

ואל נשכח להזכיר: התירוץ כאילו הולך המוחר לאשה, ומהווה מעין נדוניה מצד הבעל, אינו תואם לעתים קרובות את המציאות. בניגוד לכוונת האיסלאם, בניגוד למצוות הנביא, וגם בניגוד לתיקונים שנעשו במרוצת הזמן בחוק האיסלאמי העותומני, מופקע הכסף לעתים קרובות על-ידי הורים חמסניים.

בעשרות מקרים שבאו לידיעתי, התחננה האשה שיתחרו על המוחר, ויניחו לה להינשא בדמי-עלומיה, ולא לזקן עשיר אלא לבחיר-לב חסר-אמצעים. ולא פעם היו גם ההורים רוצים לוותר — לולא חששו כי, במצב הקיים ברחוב הערבי, יתפרש הדבר כפחיתות-כבוד, כפגיעה בכבוד המשפחה.

רבותי חברי-הכנסת, בסופו של דבר נצטרך להחליט: מה דמותו החברתית של הציבור הערבי שאנו רוצים כי יהיה שותפנו במדינה?

יכולנו לטפח בארץ ציבור ערבי מתקדם, משכיל, מחדש; מרכז פורה של מחשבה ערבית החוצה גבולות; דוגמה חיה ומעוררת-קיינאה של קידמה חברתית וכלכלית ערבית, ציבור המקרין מרוחו על הנוער הערבי במרחב כולו.

יכלו לקום בישראל קיבוצים ערביים ומושבים ערביים, מרכזי-הגות ערביים, מוציא-ליום ערבי, מכנולוגיה ערבית.

זה לא קרה. היום ישנה רפורמה בדת המוסלמית מעבר לגבול, הישנים נועזים של קידמה חברתית — מעבר לגבול.

ואילו אנו השודים בעיני רבים כממשיכי הדרך בה הלכנו כל השלטונות הקולוניאליים מאז ועולם: עירוד הפאטרנאליזם הנחשלים והשיוכים הריאקציוניים, רכיבה על מסורת-כביכול מאובנת, כל זה מתוך פגיעה צבועה ומתחפדת למושגים שאבד עליהם הכלח.

הגיע הזמן לחולל כאן רפורמה יסודית — מן הסוג שחוללנו אנטנו בחיים שלנו לפני שני דורות. ולא אבוא כאן בדרישה רק אל השלטון. אבוא באותה דרישה גם לציבור הערבי.

על הנוער הערבי לשחרר את עצמו!

עורנו, ונעזור בעתיד, לכל מאבק פוליטי צודק של המיעוט הערבי, המרגיש את עצמו, בצדק, מקופח מבחינה פוליטית.

אך אין שיחרור מקיפוח פוליטי ללא שיחרור-עצמי מכבלים חברתיים מיושנים. זאת למדה האומה העברית, וזאת לומדת היום האומה הערבית מעבר לגבול.

שיחרור חברתי אינו יכול לבוא רק מגבוה. הממשלה, החוק, יכולים לעודד ולטפח, אבל מעשה-השיחרור חייב לבוא מתוך הציבור הערבי עצמו.

הנוער הערבי חייב לשחרר את עצמו.

תהיה זאת איחלת מצד חוגים מסויימים בנוער הערבי אם יגיבו על קיפוחים לאומיים בהתקשות על מסורות כביכול-דתיות, מתוך הפיטה מוטעית כאילו הם סמלים לאומיים הדרושים לשם שמירת הזהות הלאומית — בעוד שבאמצעות המהפכה הערבית נעשה הכל כדי להתגבר על אותן מסורות עצמן. ולהכשיר את החברה הערבית לחיים ולהתחרות בעולם התעשייתי המודרני.

כבוד היושבת-ראש, רבותי חברי הכנסת. אני יודע שיש חברים בבית הזה, שקשה להם לעכל הצעה הבאה מטעם סיעתי, גם אם צידקתה זועקת לשמיים.

אני מקווה כי העולל המחמיר אשר הצעתנו זו באה לשים לו קץ, הסבל המשווע של אלפי צעירות וצעירים הנכנסים לאהבה ולחיי משפחה — ישכנעו גם חברים אלה להתעלות, ולו לשעה קלה, מעל לשיקולים ברמה זו.

אם הצעה זו תעבור לוועדה, לשיקול בכובד-ראש, יהיה זה יום-תגן לאלפי צעירים אלה.

אחד נקה וצא הצתיז

טלביזיה מעשית

ב-10 לילולי נפתחים קורסים ערב

- * טלביזיה מעשית ב-6 חרשים כולל תיקונים, כחן, אנטנות
- * אין צורך בידעיות קודמות באלקטרוניקה
- * אנטנות. 10 שבועות. תעודות למסיימים נמשכת ההרשמה לכיתות בזקר
- סרטים והרשמה: 8-13 בבוקר, 4-8 אחה"צ
- גחנסיה טכנית תל-אביב

ארנבי 50 החשמל 27 כרישמת 38

ליד דינגון ליד התחנה המרכזית